Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

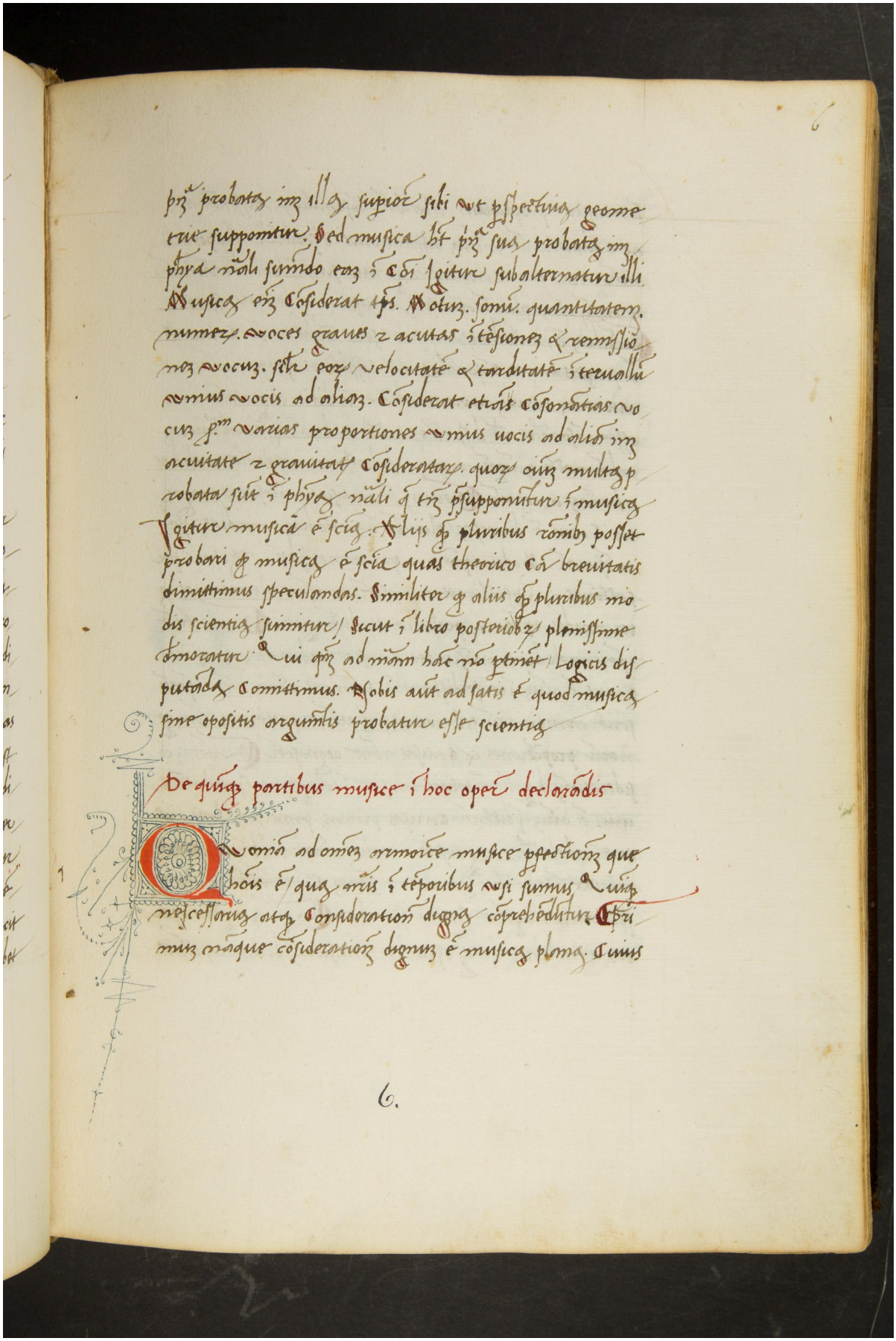

prē probata in illa supior sibi ut pspectiua geometrie supponitur. Sed musica hꝫ prē sua probata in phya nāli sumdo eos i cōi igitur subalternatur illi. Musica eis cōsiderat tps. Motus. somi. quantitatem. numeros. voces graues z acutas i tēsiones q remissiones vocum. sicut eos velocitate q tarditate i tenuoli minus vocis ad alios. Considerat etiam cōsonantias vocum p.m varias proportiones minus uocis ad alios in acuitate z gravitate considerator. quos omis multa probata sunt i phya nāli q tis psupponuntur i musica. Igitur musica ē scia. Ex hijs q pluribus rōnibus possent probari q musica ē scia quas theorico cō breuitatis dimittimus speculandas. Similiter q aliis q pluribus modis scientia sumitur. Sicut i libro posteriorum plenissime demonstratur. Cui pē ad mēm hōc nō pertinet. Logicis disputanda committimus. Nobis aut ad satis ē quod musica sine ꝓpositis argumentis probatur esse scientia.

De quinq partibus musice i hoc opere declarandis

Nomō ad omnes armonice musice pfectionis que hōis ē. quas omis i tēporibus vsi sumus. Quinq necessarias atq considerationi digna cōprehēdimus. Primus itaq considerationi dignus ē musica plana. Cuius